

blev leveret fra Sverige og Norge, stammer det nu for en stor Del Syd fra, og det er ikke helt sikkert, at der ved de Lovbestemmelser, der her foreslaas, tages tilstrækkeligt Hensyn til mange af de Tilfælde, der kan forekomme i de Landsdele, som nu er indlemmet i Danmark, og som i en Aarrække tilhørte Tyskland. Disse Forhold skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, men jeg skal kun ved disse Ord henlede Opmærksomheden derpaa, idet jeg regner med, at der er Bestemmelser i Lovforslaget, som maaske bør ændres noget i den Henseende. Jeg vil med disse Ord ogsaa gerne have udtalt, at jeg paa mit Partis Vegne henstiller, at man behandler dette Lovforslag med Varsomhed ved denne første Behandling og gaar til en yderligere og mere indgaaende Drøftelse i et kommende Udvalg.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Lewinsky: Ved Loven af 1898 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret stillede danske Mænd og danske Kvinder højst forskelligt. Medens Loven overfor den danske Mand, der indgaa Ægteskab med en fremmed Kvinde, siger: Du skal være velkommen, og vi giver dig straks alle Statsborgerrettigheder, stiller den sig overfor den danske Kvinde, der indgaa Ægteskab med en fremmed Mand, saaledes, at den siger: Vi kender dig ikke mere; hvis du indgaa dette Ægteskab, er du ikke mere dansk, og alle de Rettigheder, som knytter sig til dansk Nationalitet, taber du i dit Ægteskab. Det forekommer mig, at Loven derved har stillet sig i høj Grad ubilligt overfor danske Kvinder. Og selv om Kvinderne i 1898 med nogenlunde Sindsro kunde se paa, at man tog de Rettigheder fra dem, som var knyttet til Indfødsret, fordi de den Gang kun var smaa og faa, har det nu, fordi Kvinder efterhaanden har opnaaet samme Rettigheder som Mænd, stor Betydning for dem, om man vil opretholde den Tilstand, som Loven af 1898 skabte. Det glæder mig derfor, at den højtærede Indenrigsminister i det foreliggende Forslag fuldstændig har brudt med det Princip, som findes i Loven af 1898, idet den paagældende Bestemmelse helt er udgaaet. Dernæst har man indført en Ændring i de almindelige Bestemmelser i Loven af 1898 om, hvorledes Statsborgerretten tabes, nemlig at dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. I det foreliggende Forslag føjes der til: „Bor han her i Riget, indtræder Tabet først, naar han flytter ud af Riget“. Denne Tilføjel-

se har overordentlig stor Betydning netop med Hensyn til Kvindernes Retstilling, thi efter de i flere Lande gældende Love erhverver Kvinderne ved at indgaa Ægteskab med en fremmed Statsborgerret, og bibeholder man derfor den nævnte Bestemmelse i Loven af 1898, vil det faktiske Resultat alligevel blive, at danske Kvinder, der indgaa Ægteskab med fremmede, taber dansk Statsborgerret.

Dette er efter min Mening de mest betydningsfulde Ændringer i Lovforslaget, Ændringer, som man kun kan hilse med overordentlig Tilfredshed. Det glæder mig ogsaa, at man i § 11 har optaget en Bestemmelse om, at de Kvinder, som ved Lovens Ikrafttræden har tabt dansk Indfødsret ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret, ved denne Lovs Gennemførelse generhverver den Indfødsret, de har mistet.

Jeg kunde saa have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af Lovforslagets Paragraffer. I § 4 er der indført en ny Regel, idet det bestemmes, at den, som er født her i Riget og ved Fødselen har erhvervet dansk Indfødsret, men senere har mistet denne, generhverver den ved at tage fast Bopæl her i Landet. Derigennem skaber man Mulighed for at forhindre, at der opstaar hjemløse, idet de, som muligvis har mistet deres danske Statsborgerret og atter tager Ophold her i Landet, hvorved de mister den fremmede Statsborgerret, automatisk generhverver dansk Statsborgerret.

§ 11 indeholder en Bestemmelse om, at de Kvinder, som ved Lovens Ikrafttræden har tabt dansk Indfødsret ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret, faar Indfødsret, saafremt de efter Ægteskabets Indgaaelse stedse har boet her i Riget. Det har jeg allerede omtalt, men Paragraffen slutter saa med følgende Bestemmelse: „Flytter de ud af Riget, taber de dansk Indfødsret“. Jeg forstaar ikke, at denne Bestemmelse er og for sig er heldig, og heller ikke, at den er nødvendig. Den almindelige Bestemmelse i § 8 om, at dansk Indfødsret tabes af den, der bliver Statsborger i et andet Land og flytter ud af Riget, maa ogsaa gælde de Kvinder, som her har erhvervet Retten. Men det kunde tænkes, at der var dem, som havde tabt dansk Indfødsret ved Ægteskab uden at erhverve Indfødsret i noget andet Land, og derved kunde man skabe nye hjemløse ved den nævnte Bestemmelse. Men dette er jo af mindre Betydning. Hovedsagen er den Ændring, jeg omtalte i Begyndelsen af mit Fore-